

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/240/2022
Identifikačné číslo spisu:	6318200758
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6318200758.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobkyne: F. G., bytom T.W. XXXX/XX, H., zastúpenej spoločnosťou Matejka & Haluška s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Lazovná 20, Banská Bystrica, IČO: 47 257 415, proti žalovanému: M. Y., bytom I. XXXX/XX, H., zastúpenému JUDr. Marianom Holým, advokátom so sídlom Boženy Němcovej 1/A, Brezno, o zaplatenie 32 500 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5C/9/2018, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/19/2022 z 11. mája 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 15Co/19/2022 z 11. mája 2022 podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil uznesenie Okresného súdu Brezno č. k. 5C/9/2018-223 z 5. januára 2022 v napadnutej časti výroku o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu v zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku po tom, čo k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou. Krajský súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že k procesnému zastaveniu konania došlo zavinením žalovaného, pretože žalobkyňa sa jeho konaním dostala do situácie, že nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnosti v čase, keď vlastníctvo k bytu bolo sporné, pretože na Okresnom súde Brezno prebiehala žaloba o určenie vlastníctva k danému bytu a žalovaný tieto skutočnosti žalobkyni neuviedol. Žalobkyňa za účelom ochrany svojich práv bola z dôvodu návratnosti finančných prostriedkov nútená podať žalobu proti žalovanému ako predávajúcemu, aby sa nedostala do situácie, že stratí vlastníctvo k nehnuteľnosti a nedomôže sa následne vrátenia peňazí zo zaplatenej kúpnej ceny. Žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť po tom, čo boli odstránené všetky prekážky, ktoré spochybňovali jej

vlastnícke právo k nadobudnutej nehnuteľnosti.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a žiadal, aby dovolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobkyni v rozsahu 100% a žalobkyňu zaviazhe nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%. Alternatívne žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v celom rozsahu zrušil. Namietal, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, pretože jeho rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku). Uviedol, že odvolací súd pri aplikácii § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe a neprávne vyhodnotil procesné zavinenie sporových strán na zastavení konania.

4. Žalovaný poukazoval na to, že žaloba bola nedôvodná, pretože ak žalobkyňa na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, nemala žiadny právny dôvod na to, aby sa od žalovaného ako predávajúceho domáhala vrátenia kúpnej ceny. Toto právo by jej vzniklo až po tom, čo by súd právoplatným rozhodnutím určil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam inej osobe. Až po takomto deklaratórnom rozhodnutí súdu by bolo možné deklarovat' neplatnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytu medzi žalobkyňou a žalovaným a prijať záver, že z neplatnej zmluvy vzniká povinnosť vydať prijaté plnenie. Žalovaný v dovolaní poukázal na skoršie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých bol vyslovený záver o povinnosti nahradiť trovy konania v prípade procesného zavinenia zastavenia konania (2Obo/183/1992, 5Sžo/173/2010, 3Sžf/30/2010, 10Sžr/95/2016).

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení považovala dovolanie žalovaného za neprípustné a navrhovala, aby ho dovolací súd odmietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku), bez nariadenia pojednávania (§ 443 Civilného sporového poriadku), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá Civilného sporového poriadku) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Predmetom dovolacieho konania je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

8. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku namietajúc nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, ktorý sa podľa dovolateľa pri aplikácii § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

9. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku je v zmysle § 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku vylúčená v prípade, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). Keďže v taxatívnom výpočte uznesení uvedených v ustanovení § 357 Civilného sporového poriadku je pod písmenom m) uvedené uznesenie o nároku na náhradu trov konania, je v zmysle § 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku vylúčená prípustnosť dovolania vyvodzovaná z ustanovenia § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu o trovách konania (porovnaj napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/71/2019, 7Cdo/276/2019, 9Cdo/139/2020, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 56/2017).

10. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku, bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného

dovolania.

11. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.